

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

**w sprawie odmówienia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym Rady Miejskiej
w Łodzi**

Na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Rada Miejska w Łodzi odmawia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym Rady Miejskiej w Łodzi Panem Władysławem Skwarką zatrudnionym w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

2. Treść uzasadnienia stanowi integralną część uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Łodzi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą uchwały jest

Tomasz Kacprzak

RADCA PRAWNY

dr Marlena Skowska-Baryła
10. 01. 2017 r.

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2017 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynął wniosek z dnia 30 grudnia 2016 r. Pana Roberta Kwiatkowskiego Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o podjęcie przez Radę Miejską w Łodzi uchwały o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy zawartego na czas nieokreślony na podstawie powołania z radnym Rady Miejskiej w Łodzi Panem Władysławem Skwarką na podstawie art. 70 § 1 i § 2 kodeksu pracy (dalej: kp), tj. przez odwołanie skutkujące równocześnie wypowiedzeniem umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku wskazano, że Pan Władysław Skwarka jest pracownikiem Państwowego Funduszy Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (dalej: PFRON) zatrudnionym na podstawie powołania na czas nieokreślony na stanowisku Dyrektora Oddziału Łódzkiego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zaś przywoławszy treść art. 25 ust. 3 i 4 ustawy o samorządzie gminnym, skonstatowano, że za okres zwolnienia radnego od pracy zawodowej w celu umożliwienia mu brania udziału w pracach organów gminy radnemu nie przysługuje od pracodawcy wynagrodzenie, a okres ten należy w związku z tym traktować jako okres usprawiedliwionej nieobecności bez prawa wynagrodzenia. Jednocześnie wnioskujący wskazał, że z ustaleń PFRON wynika, że Pan Władysław Skwarka od wielu lat jako radny Rady Miejskiej w Łodzi nie zgłaszał pracodawcy swoich nieobecności w pracy w dniach, w których uczestniczył w pracach Rady Miejskiej w Łodzi, pobierając z tego tytułu wynagrodzenie od pracodawcy, do którego nie przysługuje mu prawo. We wniosku wskazano także, iż przepisy wewnętrzne obowiązujące w PFRON nie przewidują obowiązku wypłaty wynagrodzenia pracownikowi będącemu radnym w takim przypadku, a ponadto, jak wynika z informacji znajdujących się na stronach internetowych Rady Miejskiej w Łodzi, Pan Władysław Skwarka pobierał za ten sam czas diety z tytułu udziału w pracach organów gminy, a więc faktycznie pobierał wynagrodzenie z dwóch źródeł za swoją pracę. Tak opisane zachowanie wnioskujący uznał za naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, o których mowa w art. 100 § 1 i § 2 pkt 4 i 6 kp i stwierdził, że zachowanie Pana Władysława Skwarki musi być uznane za naganne tym bardziej, że pełni on w Radzie funkcję Przewodniczącego Komisji Finansów, Budżetu i Polityki Podatkowej i z tego względu posiada niewątpliwie wiedzę o tym, że zgodnie z przepisami prawa nie przysługuje mu prawo do wynagrodzenia za okres usprawiedliwionej nieobecności w PFRON spowodowanej pracą w organach gminy.

W związku z przedmiotowym wnioskiem Pan Władysław Skwarka radny Rady Miejskiej w Łodzi w dniu 10 stycznia 2017 r. skierował do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi wyjaśnienia, w których wskazał, że nigdy jego działalność jako radnego Rady Miejskiej w Łodzi nie naraziła na straty ani na zaniechania działań PFRON jako jego pracodawcy, a nadto na swój nienormowany czas pracy wynikający z zatrudnienia na stanowisku kierowniczym w PFRON oraz na to, że w związku z takim charakterem zatrudnienia, bez dodatkowego wynagrodzenia pracował w dni wolne od pracy i po godzinach pracy określonych w wewnętrznych przepisach dotyczących organizacji pracy w PFRON.

Biorąc pod uwagę argumentację przedstawioną w przedmiotowym wniosku, Rada Miejska w Łodzi odmawia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z Panem radnym Władysławem Skwarką, ze względu na następujące okoliczności:

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem(zd. 1), przy czym rada

gminy odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu (zd.2).

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie jest, że zgodnie z uzasadnieniem wniosku przedłożonego przez PFRON, podstawą rozwiązania stosunku pracy z Panem Władysławem Skwarką mają być zdarzenia związane z wykonywaniem przez niego mandatu radnego Rady Miejskiej w Łodzi, co - zważywszy na imperatywne brzmienie art. 25 ust. 2 zd. 2 ustawy o samorządzie gminnym - obliuguje Radę do odmowy zgody na rozwiązanie tego stosunku pracy.

Zważyć przy tym należy, że przytoczone we wniosku przyczyny mające uzasadniać rozwiązanie stosunku pracy z Panem radnym Władysławem Skwarką są nietrafne i nieuzasadnione, a nadto nie znajdują pokrycia w treści art. 25 ust. 3 i 4 ustawy o samorządzie gminnym, na którą wnioskujący się powołuje. Przepisy te bowiem nie wykluczają jednoczesnego uzyskiwania przez radnego wynagrodzenia za pracę oraz diety przysługującej radnemu na zasadach określonych przez radę, a nadto w ogóle do kwestii poboru wynagrodzenia się nie odnoszą.

Wyjaśnić zatem należy, że zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym pracodawca obowiązany jest zwolnić radnego od pracy zawodowej w celu umożliwienia mu brania udziału w pracach organów gminy i tego faktu PFRON nie kwestionuje. Wątpliwość oraz zdziwienie może tu budzić oświadczenie wnioskującego, iż Pan radny Władysław Skwarka nie zgłaszał pracodawcy swoich nieobecności w pracy, skoro z treści wniosku wyraźnie wynika, że PFRON posiadał informacje o uczestnictwie Pana radnego w pracach Rady Miejskiej w Łodzi w określonych dniach, na co zresztą wnioskujący sam wskazuje w załączniku do swego wniosku. Nadto należy zwrócić uwagę na to, że Pan radny Władysław Skwarka jest zatrudniony na stanowisku Dyrektora Oddziału Łódzkiego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w związku z czym w istocie zmuszonym byłby dokonywać owego zgłaszania uczestnictwa w pracach Rady samemu sobie jako Dyrektorowi Oddziału, co zasadniczo byłoby może być prakseologicznie wątpliwe. Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawa nie określają, w jaki sposób radny ma informować pracodawcę lub udowodnić pracodawcy swoje uczestnictwo w pracach rady. Pan Władysław Skwarka jest radnym Rady Miejskiej w Łodzi od przeszło 20 lat, od 24 kwietnia 2002 r. pozostając jednocześnie zatrudnionym na stanowisku Dyrektora Oddziału PEFRON, z uwagi zatem na to, że PEFRON nigdy wcześniej nie zgłaszał uwag dotyczących uczestnictwa radnego w pracach Rady, zasadnym jest zatem przyjmować, że ów pracodawca wiedział o tym uczestnictwie i je akceptował.

Wskazać także trzeba, iż art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym zawiera wyłącznie następującą treść: "na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych". Nie ma w nim zatem w ogóle mowy o wynagrodzeniu za pracę osoby będącej radnym a pozostającej jednocześnie w stosunku pracy, a co za tym idzie nie sposób z niego wywodzić sugerowanego przez wnioskującego zakazu łącznego pobierania diety oraz wynagrodzenia za pracę przez takiego pracownika będącego radnym. Zarówno w przepisach prawa, jak i w orzecznictwie, a także w literaturze wyraźnie odróżnia się wynagrodzenie z tytułu pracy od diety związanej w wykonywaniem mandatu radnego (zob. B Dolnicki (red.), *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, Lex 2016, komentarz do art. 25 uwaga 9). Co więcej, z przytoczonych przepisów art. 25 ust. 3 i 4 ww. ustawy, także czytanych łącznie można wyprowadzić wyłącznie taki wniosek, że pracodawca jest zobowiązany zwolnić radnego z obowiązku świadczenia pracy w celu umożliwienia mu brania udziału w pracach rady, a nie jest przy tym zobowiązany do wypłaty wynagrodzenia za ten czas, co wcale nie oznacza, że wypłata taka nie jest dopuszczalna. Przeciwnie, powszechnie występującą praktyką pozostaje, iż to według uznania poszczególnych pracodawców następuje wypłata wynagrodzenia albo nie następuje tym spośród pracowników, którzy realizując mandat radnego, korzystają ze zwolnienia od pracy na

zasadzie art. 25 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. W tym stanie rzeczy nietrafny jest zarzut pobierania przez Pana radnego "wynagrodzenia z dwóch źródeł za swoją pracę", ponieważ z taką sytuacją nie mamy tu do czynienia. Czym innym bowiem jest praca w ramach stosunku pracy i uzyskiwanie w zamian wynagrodzenia za pracę w rozumieniu kp, czym innym natomiast wykonywanie mandatu radnego, w tym udział w pracach organu gminy i uzyskiwanie przez radnego diety na zasadach ustalonych przez radę. Jednocześnie niecelowe w sprawie dotyczącej Pana radnego jest przywoływanie przez wnioskującego dla wsparcia jego toku rozumowania ustaleń zawartych w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1994 r., sygn. I PZP 22/94, z tej racji, że wywód w niej dokonany w głównej mierze dotyczy przepisów § 13 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy (Dz. U. Nr 49, poz. 299) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 października 1991 r. zmieniającym to rozporządzenie (Dz. U. Nr 92, poz. 409), które już nie obowiązują. Na tle obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1632), uzasadnione jest przyjęcie tezy o dopuszczalności wypłacania przez pracodawcę wynagrodzenia pracownikowi będącemu radnym, niezależnie od uzyskiwanych przez niego diet, rozporządzenie to bowiem nie zawiera w swej treści rozwiązania normatywnego odpowiadającego temu, które na gruncie uprzednio obowiązujących przepisów stanowiło podstawę rozważań Sądu Najwyższego. Niezależnie od poczynionych tu ustaleń podnieść trzeba, że zasadą prawa pracy jest to, iż pracodawca zawsze może traktować pracownika w sposób bardziej korzystny, niż mogłoby to wynikać z przepisów prawa. I z takiej praktyki właśnie nie sposób czynić zarzutu pracownikowi, jak zdaje się mieć miejsce w analizowanym przypadku.

Mając na względzie powyższe, Rada Miejska w Łodzi odmawia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z Panem radnym Władysławem Skwarką.

Tomasz Knapczak